

MỤC LỤC

11_	Có em trai chẳng phải chuyện hay ho gì
16_	Cảnh sát camera
21_	Ai bất hạnh nhất?
26_	Sợ ma hay sợ mẹ?
33_	Mẹ thiệt đáng sợ khi mang bầu
38_	Ba có thể đổi vợ mới được không?
41_	Trong nhà có chim cánh cụt
46_	Đền tiền cho cái ti vi bể?
50_	Ai sợ bóng tối?
53_	Cứu tinh mang tên "bà ngoại"
57_	Ai thiệt thòi nhất trong nhà?
61_	Báo động nhầm lúc hai giờ sáng
67_	Thằng Cua sinh ra từ đâu?

72_	Thằng Cua đòi chui ra khỏi bụng mẹ
76_	Quái vật ngoài hành tinh?
81_	Tụi không răng rắc rồi
86_	Cuống rún đâu rồi?
89_	Ba "phải lòng" cô y tá
95_	Thằng Cua đầy tháng
100_	Thím mang em Cua về nuôi nhen?
105_	Đừng mở cửa cho người lạ
111_	Em và mẹ bị bắt cóc
115_	Cái nắm tay đầu tiên
120_	Ông anh bím sữa
125_	Mùi vị của niềm vui

Có em trai chẳng phải
chuyện hay ho gì

Tôi đã nghỉ học được vài ngày. Như mọi năm thì ba mẹ sẽ mua vé máy bay để tôi ra Hà Nội thăm bà ngoại. Tôi cũng háo hức lắm nên đã xếp sẵn vài món Lego và mấy cuốn truyện tranh mình thích nhất vào va li.

Nhưng sáng nay, ba mẹ lại thông báo cho tôi một tin chấn động, là tôi sẽ phải ở nhà suốt cả mùa Hè này.

“Mẹ sắp nghỉ làm để sinh em Cua. Mẹ cần con ở nhà, và mẹ nghĩ là con sẽ ổn.” Mẹ nói với tôi trước khi thoa chút son môi rồi xỏ giày rời khỏi nhà.

“Mãng sắp có em trai rồi nên tự lập dần cũng tốt. Chỉ một tháng nữa là bà ngoại sẽ vô ở với nhà mình.” Ba nói với tôi khi nhấp nốt ngụm cà phê rồi xách cặp táp rời khỏi nhà.

Còn gì đáng chán hơn một mùa Hè phải ở nhà một mình?

Tôi ngồi trên bàn ăn, nhai nốt miếng sandwich kẹp trứng ốp la, với lấy cái điện thoại rồi hồi hải bấm số của thằng Rôm. Sáng nào cũng thế, hễ ba mẹ rời bước là tôi sẽ video call cho nó. Những người đàn ông trẻ tuổi có rất nhiều việc cần bàn bạc với nhau mỗi ngày, nhất là những ngày Hè rảnh rỗi.

“Tao có một tin chấn động đây!” Tôi đồng dục nói với thằng Rôm.

“Chuyện gì vậy?” Rôm he hé mắt nhìn tôi, hai cục ghen còn dính y nguyên trên mắt. Chắc là nó mới ngủ dậy.

“Tao bị nhốt ở nhà suốt cả mùa Hè này. Vì tao sắp có em bé.” Tôi nói nghiêm trang.

“Mày làm sao mà có em bé được? Đàn ông không thể mang bầu!” Thăng Rôm khịt khịt mũi.

“Ý là mẹ tao sắp sinh em bé, và tao sắp có em trai.” Tôi giải thích.

“À, hiểu rồi. Sẽ chẳng có chuyện gì hay ho với cái tụi không răng ấy đâu. Mày cứ chờ mà coi.” Thăng Rôm chán nản đáp.

Thăng Rôm có một đứa em gái hai tuổi. Nó từng kể rằng từ lúc mẹ nó vừa sinh em bé, nó đã bị mẹ huấn luyện để có thể thay bím, pha sữa, lật sách tranh cho em xem vào những lúc mẹ bận hay mẹ buồn ngủ. Thăng Rôm cũng hay phàn nàn rằng nó toàn bị em gái tè vào người, cắn ngón tay tới tứa máu và túm tóc mỗi ngày. Thăng Rôm hẳn đã nỗ lực rất nhiều để trở thành một ông anh tốt nhưng em gái nó lại chẳng hề hợp tác.

“Những đứa em xuất hiện trong cuộc đời này là để cho những người đàn ông như tao và mày biết thế nào là mùi vị của đau khổ. Chúng ta còn quá trẻ để trở thành một ông anh bím sữa, mày hiểu không?” Thăng Rôm chua chát bày tỏ.

Tôi nhún vai.

Làm sao mà tôi hiểu được. Bét thì cũng phải hai tháng nữa, khi thăng Cua chào đời, tôi mới có cơ hội nếm “mùi vị của đau khổ” như lời nó nói.

Ai da, có vẻ như những thử thách gay cấn của cuộc đời thường bắt đầu tới vào lúc chúng ta còn rất trẻ, chưa sẵn sàng để đón nhận chúng, chẳng hạn như chuyện chúng ta sắp có một đứa em.

Cảnh sát camera

“Mày biết không, sự tự do thật sự quan trọng với một đứa trẻ, thậm chí còn quan trọng hơn cả snack, gà rán, khoai tây chiên, kem, nước ngọt có ga, bộ truyện tranh mới ra và một bộ lắp ráp Lego thiết chiến.” Tôi nói với những ông bạn của mình.

Sáng nay, cả tôi, thằng Rôm, thằng Híp và thằng Tôn cùng video call cho nhau. Đứa nào cũng chán ở nhà lắm rồi. Hóa ra Hè này, không

chỉ có mình tôi mà cả mấy ông bạn quý hóa kia cũng bị “giam lỏng”.

“Nhưng người lớn lại chẳng nghĩ như thế. Họ đánh cắp tự do của chúng ta, họ kiểm soát thực đơn hằng ngày của chúng ta, họ hạn chế những kênh hay ho trên YouTube. Họ cho rằng đó là cách quan tâm mà mọi ông ba bà mẹ đều dành cho những đứa con của mình.” Thằng Tôn bức xúc nói. Ai da, đúng là thằng này chăm đọc sách nên nói năng có khẩu khí lắm.

Chỉ đợi có thế, tôi bắt đầu kể lể cho mấy ông bạn nghe về đám cảnh sát camera ở nhà mình.

Vào tuần thứ hai của mùa Hè, ba đã kêu thợ đến nhà để lắp camera ở các phòng. Mẹ thì bảo rằng ba mẹ làm thế cốt chỉ vì nghĩ cho sự an toàn của tôi. Ba mẹ đi làm cả ngày, nếu ở nhà có chuyện gì, theo dõi qua camera là ba mẹ sẽ biết hết.

Người lớn thật giỏi ngụy biện.

Nếu thực sự nghĩ cho tôi, ba mẹ chỉ cần gọi điện hỏi coi tôi có ổn không là được thôi mà.

Ba mẹ lắp camera ở phòng ngủ chắc là để coi tôi ngủ nướng tới mấy giờ.